

Carlberg, Gösta. Heliga tre konungar. A. B. 1940. 297 s. 8: 50.

Bokens innehåll kan pressas samman i några rader ur den, om konungarna på de hopade trångmålens väg: »Det är icke blott tre män, som här färdas, stjärnans ljus faller endast över en ringa del av ett långt pilgrimståg, en överskådlig skara från skilda tider och länder, vandrare på väg till sitt eget jag och till mysteriets heliga ort.» Konungarna vandra i riktning mot fridsrikets upprättande och rättfärdighetens seger.

Det är en lång vandring även för läsaren. Den alltför utsökta stilen tröttnar, men den tälige finner enstaka psykologiskt värdefulla och djupt uppbyggliga moment. *Sm.*

Ekelöf, Gunnar, [utg.]. Ung dikt. I urval. A. B. 1940. 146 s. *Hcb(s)*.

(40199) 4: 25.

En antologi av svenskspråkig lyrisk dikt, framkommen i Sverige och Finland under 1930-talet från ett tjugotal bland poeterna. Kvaliteten är högst olika, från det rent utmärkta till det respektabelt läsbara och ned till tråkiga alster av pretentiöst självbedrägeri. Boken ger emellertid en översikt av intentioner och uttrycksmedel hos yngre och yngsta släktled. Antagligen finnes det ock sådana, som ej komma till synes i detta urval. Man skulle till och med vilja hoppas det. *F. V.*

Gedda, Bertil. Skuggspel. Dikter. A. B. 1939. 82 s. 2: 75.

En mollstämd lågmäld lyrik utan mycket markanta drag. *F. V.*

Kjäll, Naëmi. Den sista länken. Berättelser. Lq. 1939. 185 s. 2: 75.

Konstlösa och trohjärtade berättelser som äro präglade av förf:s varma religiositet, men helt sakna den småborgerliga trevnad som gjorde fjolårets stockholmsskildring njutbar. *M. L.*

Lindqvist, Ebba. Fiskläge. Dikter. A. B. 1939. 96 s. 3: 25.

De diktgrupper här, vilkas innehåll motsvarar boktiteln, ge en samlad helhetsbild av ett fiskläge, som låter de enskilda poemen framträda med starkare verkan än i allmänhet häftets övriga, mer fristående dikter. Fri vers och en viss kärv saklig enkelhet med äkta känsla inunder. Bland det övriga finns ju åtskilligt som är obetydligt eller möjligen framkallar skilda omdömen. *F. V.*

Lindström, Sigfrid. Vindsröjning. [Noveller.] H. G. 1939. 133 s. (39403)

4: 75.

Denne både i sin poesi och sin illusionsfria människokunskap verkningsfullt lågmälte sagoberättare och filosof har här under en tidsenlig titel samlat även en del sådant som törhända legat på vinden men inte fördenskull är obrukbart; vad han emellertid framförallt har gjort är att i ett par av berättelserna ge oss några mästerstycken i sin egen säreget fantasifulla, vemodigt ironiska genre. *N. G.*

Lundström, Magnus. Biskopinnan. En småstadsroman. L. H. 1940. 396 s.

(40146) 10: —, inh. 13: 50.

Utän att djupare gripa vår känsla hör denna bok till årets mest avsevärda romanlitteratur. En bok om minst trenne släktled med levande och åskådliga förgrundsfigurer, äldre damer som veta vad de vilja, en hårdfjällad prost av den minst sympatiska sorten, duktiga och mindre duktiga karlar, älskvärda ungdomar o. a. Författaren är en mycket klar och god berättare men ger också hela tiden dramatisk spänning åt viljornas kamp och saltar scenerna med slagfärdig kvickhet. *F. V.*

Thiel, Tage. Sveden. En lyrisk svit. Illustrationer av Gocken Jobs och Roland Svensson. A. B. i distr. 1940. 164 s. Ill. 7: 50.

Mycket har här inte kommit över amatörstadiet. Men en lyrisk åder rinner nog ändå under Thiels verser och röjer sig här och där i lyckliga tonfall. Sympatisk är också den tidsbetonade känslan inför land och folk, inte minst i prosaskildringar som de vackra »Skansen vaknar», »Gärdet blommar» o. a. *F. V.*

Zetterholm, Tore. Stora Hoparegränd och Himmelriket. Tid. 1940. 435 s.

7: 50.

Historien om en ung stockholmsuppfinnare, som kämpar med fattigdom och tråkiga förhållanden och dessutom bär på en sjukdom, som till sist i boken dräper honom. Men framför allt är det en både skicklig och kunnig — synbarligen även medicinskt kunnig? — psykologisk teckning av en